

[Henry Christensen.]

ningsvis; den ene er afklaring af, hvilket forbrugsbeskatningssystem vi skal nå frem til, den anden er afklaring af den øvrige skattereform, hvor jeg vil råde den højtærede minister til at sigte bredt i det høje ting, og den tredje er principperne for udgiftspolitikken. Uden at alle tre ting når en samlet og sammenhængende løsning, kan et stort og tilfredsstillende resultat heller ikke af det foreliggende lovforslag tilvejebringes.

Aksel Larsen: Jeg er i alt væsentlig tilfreds med den tale, den højtærede finansminister holdt, og jeg kan godt se, der er noget om, at hvis man stiller for store krav til en skattereform, kan det være sværere at få den igennem. Jeg tror imidlertid, at regeringen burde være interesseret i at få gennemført to væsentlige ting i forbindelse med en skattereform. Den ene er at få ligningen effektiviseret — jeg ved, den højtærede minister er tilhænger af noget sådant — det kan muligvis gøres ved at skærpe administrationen. Måske er det nødvendigt at ændre kontrolloven. Den anden er at få ophævet skattefradragetsreglen. Den højtærede ministers forgænger har efter sin afgang meget rigtigt sagt, at uden ophævelse af skattefradragetsreglen vil en skattereform være en umulighed, og det tror jeg regeringen skulle leve op til. Det er skattefradragetsreglen, der er skyld i, at folk, med rette eller med urette, synes, at det ikke kan betale sig igennem forøget arbejde at tjene noget mere. Hvis vi fik skattefradragetsreglen afskaffet, så ville det ligge ganske anderledes.

Ud over dette har jeg kun en bemærkning til det ærede medlem hr. Niels Westerby, som i sin totale uvidenhed fortæller, at Aksel Larsen altid har tordnet imod indirekte skatter. Han har altså ikke engang bemærket, at i den tid, han selv har været herinde, har jeg stemt for adskillige indirekte skattelove. Det ærede medlem hr. Niels Westerby brugte som argument mod mig — og jeg forstår ikke med hvad ret — at i de lande, hvor man har gennemført socialismen, har man næsten kun forbrugsskatter. Måske vil det ærede medlem nu eller ved en anden lejlighed oplyse folketinget om, hvor de lande findes, hvor man har gennemført socialismen.

Rimstad: Til den højtærede finansminister vil jeg gerne sige, at når han så energisk efterlyser forslag til en skattereform fra andre partier, men ikke selv kommer med noget, der ligner et sådant, og altså heller ikke på sit partis vegne fremsætter forslag om en reform, så vil jeg tage det som udtryk for, at regeringen, der råder over hele den sagkundskab, som ministeriernes embedsmænd står for, ikke vil komme med et forslag, men vil indskrænke sig til en skitse i et udvalg, en skitse, som tingets øvrige medlemmer jo ikke er bekendt med. Måske sker dette af politiske grunde, fordi regeringen ønsker at afvente, hvad der kommer fra anden side. Men det er jo i høj grad noget, der karakteriserer regeringens styrke eller mangel på samme; hvis regeringen føler sig så svag eller så træet, har den jo altid den udvej at udskrive et valg.

Niels Westerby: I anledning af det ærede medlem hr. Aksel Larsens sidste bemærkning om, hvor der er gennemført socialisme her i verden, skal jeg kun oplyse, at jeg naturligvis er klar over, at der i hele den østlige verden foregår en lidenskabelig diskussion, om man har kommunisme, om man er på vej til kommunisme, om man har socialisme eller man er på vej til socialisme. Jeg skal ikke tage stilling til alle disse faser i denne diskussion, kun sige, at i alt fald den gruppe af lande, der siger, at de er på vej til socialisme som det mindste, de har nået, har gennemført forbrugsskatter som den væsentligste indtægtskilde for staten. Derfor må man jo sige, at det er et traditionelt, sædvanligt socialistisk argument for at bruge denne skatteform de steder, hvor man har indflydelsen.

I øvrigt vil jeg sige til det ærede medlem, der taler om en effektiviseret skatteligning, at det utvivlsomt vil medføre et voldsomt voksende administrationsapparat at gennemføre en effektiviseret skatteligning. Derimod er forbrugsskatter, en almindelig omsætningsafgift, en særdeles effektiv skatteform, hvor det netop ikke er muligt for den enkelte at glemme, når han skal skrive selvangivelse. Man betaler sin skat, når man køber varen, og det vil blive vanskeligt at unddrage sig nogen skattebyrde. Også denne henseende er merværdiafgift en ret-